

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

Merkury:	roc.	półr.	kwar.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 5, ²⁰	2, ⁶⁰	1, ³⁰
Ekonomista i Merkury:			
w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	10	5	2, ³⁰

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Ani mrozy dochodzące do 10 stopni, ani uroczyste Święta nie przerwały na chwilę morderczej walki, toczącej się między Niemcami a Francuzami. Dowodem tego jest siedmiogodzinna wielka bitwa między pierwszą armją niemiecką generała Manteuffel, a armją północną francuską generała Faidherbe o półtory mili od Amiens. Obie strony przypisują sobie zwycięstwo, a armja francuzka wynosiła 60.000 ludzi. Walki pod Paryżem w d. 21 i 22 grudnia od St. Denis do rzeki Marny, oraz zdobycie miejscowości Ville Evrard i Maison Blanche przez generała Vinoy niepokoiły ciągle zebrane w tych miejscowościach oddziały niemieckie. Dalej w ostatnich depe szach znajdujemy wiadomości o uporeczywych bitwach pod Tours, o bombardowaniu tego miasta, które jednakże przez Niemców nie zostało zajęte. Jenerał Bourbaki z 3-ma korpusami rozpoczął ruchy z pod Bourges ku Fontainebleau, zaś armja generała Chancy zajmąwszy silne pozycje pod Le Mans i Coulie, zaczęła potężnie zagrażać pozycjom niemieckim nad Loarą, skutkiem czego, książę Fryderyk Karol i W. książę Meklemburgski, zmuszeni byli użyć wszystkie siły zostające pod ich dyspozycją, w celu utrzymania pozycji. Jakkolwiek żadna z powyższych walk, stanowczych rezultatów nie przyniosła, straty jednakże z obu stron muszą być niezmiernie, albowiem same pisma niemieckie donoszą, że ich armje do dnia 10 grudnia straciły 60.000 ludzi w samych bitwach stoczonych z armją Loary, a w walkach pod Paryżem między 29 listopada a 3 grudnia, według urzędowych wykazów, zabito 72 oficerów i 342 raniono, żołnierzy zaś 936 zabitych i 4930 ranionych, czyli razem 6000 ludzi przeszło. Wielka energia w organizowaniu sił zbrojnych francuzkich, którą podziwiają same nawet dzienniki niemieckie, pobór do wojska w prowincjach Alzacji i Lotaryngji, zarządzony przez władze niemieckie, posiłki posyłane na plac boju przez zjednoczone państwa niemieckie, wszystko to dowodzi, że wielki proces zbrojny dalekim jest od ukończenia.

Obok powyższej sytuacji w ostatnim tygodniu, działania dyplomacji europejskiej dają powód do rozmaitych przypuszczeń. Nota hr. Bismarka do hr. Beusta, o przyjaznych usposobieniach Niemiec względem Austrii, wystąpienie ks. Karola Rumuńskiego z żądaniem uznania przez mocarstwa niepodległości Rumunji, delegacja pp. Thiers i Juljusza Favre na konferencje londyńskie,

mające się zebrać w d. 3 stycznia, warunki które na tychże konferencjach Austrija stawić zamierza co do żeglugi na Dunaju; po głoski że Prusacy zamyślają zaproponować, żeby Francja ustąpiła Sabaudję i Niceę dla Papieża, nakoniec sobór powszechny, mający się zebrać w kwietniu dla rozwiązania kwestji co do bułgarskiego kościoła w Turcji, podanie się ministerjum w Bukareszcie do dymisji; wszystkie te okoliczności nie mogą nie mieć wpływu na przemysł, handel i finansowe operacje w Europie; w obec bowiem tak imponujących kwestij poruszonych lub wywołanych przez toczącą się walkę, uspokojenie umysłów, a ztąd i ruch kapitałów, są niepodobne.

Każdy dzień z osobna przynosi giełdom nową troskę. Kiedy jeszcze niedawno z każdym dniem, z każdą godziną niemal wyczekiwano wiadomości o poddaniu się Paryża i skutki téj wiadomości z góry eksploatowano — dziś już o tém więcej nie mówią, a natomiast zajmują się szeregiem nowych trosk i nowych ciężarów. Uznanie nareszcie prawdy: że zapasy żywności w Paryżu jeszcze na długo pozwolą opierać się oblegającym; że szdyzone przez niemieckie pisma rozporządzenia w przedmiocie formowania nowych armij francuzkich, stało się faktem kosztującym Niemcy dziesiątki tysięcy ludzi w zabitych i rannych; że koniec obecnej wojny żadną miarą nie da się przewidzieć; że bombardowanie Paryża mimo tylolicznych zapowiadań już dziś zaledwie przeciwko fortom wymierzonym być może, kiedy nawzajem baterje francuzkie grożą bombardowaniem Wersalu; nareszcie że do kwestji morza Czarnego i Luksemburga, przybyła jeszcze kwestja rumuńska, która aczkolwiek jeszcze nie sprawdzona i oparta na pogłoskach, jakoby panujący książę wymówił Porcie prawo zwierzchnictwa—jest jednak przedmiotem zbyt poważnym, ażeby nie miał tak dobrze świat polityczny jak i finansowy w wysokim stopniu interesować.

W obec tylu ciężarów, niepodobna dziwić się, że sfery finansowe z postawy wyczekującej i z czynności ograniczających się do niezbędnych potrzeb bieżących, przeszły zwolna w stan bezczynności i do usposobienia apatycznego.

W Londynie gdzie zdawałoby się, że sam napływ gotówki powinien być dostatecznym bodźcem, jeżeli nie do spekulacji, to przynajmniej do operacji arbitrażowych — czynności były mało znaczące i kursa chwiejące się ku obniżce. Konsolle zeszyły na $91\frac{3}{16}$, włoska renta na $55\frac{3}{8}$, ruskie obligi mikołajewskie z 1862 roku na $83\frac{5}{8}$. W przedmiocie obligów konsolidowanych, ogłosił dom Rothschildów, że kwity tymczasowe z dniem 27 b. m. wymienia na obligacje rzeczywiste.

Z Frankfurtu n/M. piszą: cisza w interesach jest nieustanną. W tym kierunku dzisiejsza giełda ściga się z wczorajszą. Wszelkie wiadomości z placu boju, jakkolwiek brzmią one zwycięzko dla naszych armij, nie są w stanie rozbudzić nas ze stanu apatycznego, gdyż nie zapowiadają upragnionego końca walki. W tém głównie spoczywa zniechęcenie i bezczynność. Podpisy na nowe skarbowe 5% asygnaty, ożywiły nasz targ na chwilę, ale od czasu zamknięcia subskrypcji, wróciliśmy do dawnego stanu. obroty są coraz mniejsze, a kursa się chwieją. Ponieważ cierpienia te udzielają się wszystkim targom, więc arbitraże spoczywają, a z niemi i wszelki bodziec do ożywienia obrotów. Kapitałisci ograniczają się na zamienianiu swych dochodów w papiery państwowe i obligacje dróg żelaznych, trzymając się zdala od spekulacji. Z drugiej strony spekulanci zachowują się biernie i w oczekiwaniu spełnić się mających faktów.

W Berlinie bywało zazwyczaj, że miesiąc grudniowy w obrotach finansowych przewyższał wszystkie inne w roku; obecnie rzecz się ma odwrotnie. Zamiast powrotu armji, otrzymano wezwanie królewskie powołujące pod broń oprócz wyszłej już do Francji nowej armji, jeszcze tak zwanych półinwalidów. Niektórzy pocieszają się, że jest to środek w celu zgromadzenia mas wojska, któremi odrazu zgnieść się mają armje francuzkie, jak to było przy początku kampanji; ale pociecha ta nie udziela się giełdzie, tém więcej, że niktąca z targu gotówka nie pocieszające przedstawiała widoki do zbliżającej się końcowo-miesięcznej i końcowo-rocznej likwidacji, co raczej do sprzedaży niż kupna papierów usposabiało. Jakie takie życie objawiało się jeszcze dla nowej niemieckiej i bawarskiej pożyczki, z których pierwszą płacono po wyższym kursie $96\frac{1}{2}$, a drugą po niezmiennym 95. Wielkim też tu kłopotem jest rumuńska $7\frac{1}{2}$ % pożyczka, co do której brak jeszcze jest ogłoszeń o terminie spłaty styczniowych kuponów, a których najwięcej znajduje się w Berlinie; kurs ich też zszedł już na $53\frac{1}{4}$. Nasze papiery również przeszło 1% straciły, jedne tylko akcje warszawsko-wiedeńskie dla dywiden-

dowego kuponu trzymały się dobrze i około $\frac{1}{2}$ talara zyskały. Weksle na Warszawę straciły przeszło 1%, na Petersburg $\frac{1}{2}$ %, bilety bankowe Cesarstwa $1\frac{1}{2}$ %, miejskie listy zastawne podniosły się do 65.

W Wiedniu wspomniany przez nas przed kilku tygodniami projekt zlania się wielu pojedynczych banków w jedną większą instytucję — urzeczywistnił się już w części, albowiem banki: generalny z 4 milionami, ludowy z 3 milj. i centralny z 2 milj. zlewają się w jeden nowo-formowany „bank austriacki“, z kapitałem 12 milj. guld., do którego i angobank przystępuje jako spółnik i pośrednik zlania z udziałem 3 milj. obroty giełdowe zredukowane do małej liczby papierów spekulacyjnych i akcji banków z horyzontu zejść mających — nie przedstawiały wybitniejszego interesu i kursa też przy lekkiej chwiejności notowano ostatecznie za akcje kredytowe 247, angobanku 194, frankobanku 96,50, narodowego 729,50, lombardy 180,80, papierową rentę 56,30, srebrną 65,50.

W Petersburgu nie wiele więcej jak gdzieindziej było życia. Targi zbożowe ucichły, a giełdy nie zasilane papierem wywozowym, pomimo niewielkiego poszukiwania weksli, sprowadziły niższe notowania waluty. Weksle na Londyn zeszyły podczas ostatniej giełdy na $30\frac{1}{4}$, a w sobotę na $30\frac{3}{16}$. Premjowe pożyczki popierane przez stowarzyszonych, trzymały się przy $144\frac{1}{2}$ i 141, akcje wielkiego towarzystwa przy 140, terespolskie $111\frac{1}{2}$, warszawsko-wiedeńskie $71\frac{1}{2}$. Najlepszy pokup miały akcje bankowe, płacone chętnie: prywatnego banku (za 250) $396\frac{1}{2}$, dyskontowego (za 250) 330, międzynarodowego (za 100) 207, warszawskiego (za 125) 165, te jednak w ostatnich dniach na zbyt niemię pędzeniu straciły i zeszyły znów na 158.

Warszawska giełda ograniczała się w czynnościach swoich do najniezbędniejszych potrzeb, przy podnoszących się kursach obcych walut. Weksle na Berlin podniosły się o $1\frac{1}{3}$ % ze $129\frac{1}{6}$ do $130\frac{1}{2}$, na Londyn o $\frac{2}{3}$ %, na Wiedeń o $\frac{1}{3}$ %. W papierach publicznych obroty wprawdzie nie zmniejszyły się, ale i dawniejsze były tak ograniczone, że je do drobnych zaliczyć wypada. Z tego też głównie powodu kursa tak listów zastawnych nowych i dawnych, jako też i likwidacyjnych, prawie się nie różnią od kursów tygodnia poprzedniego. Akcje banku handlowego przerzucone do Petersburga na łono spekulacji — i tu w dalszym ciągu były przedmiotem zakupów aż do 155 rubli za sztukę, ale za otrzymaniem telegramów z Petersburga o przesyceniu się nimi — i u nas zeszyły na 151. Akcje ubezpieczeń płacono po 132.

STOWARZYSZENIA DO WYROBU SERÓW

W CESARSTWIE,

III.

Na czele stowarzyszeń czyli arteli do wyrobu serów w Cesarstwie, stoi p. Mikołaj Wereszczagin, który w celu oznajmienia się z układe n stowarzyszeń i samą fabrykacją serów, odbył liczne podróże do Szwajcarii, Anglii, Holandji, Szwecji i Ameryki, a po powrocie swoim, pierwszy podał myśl zakładania podobnych instytucji w Cesarstwie, przez liczne pisma zachęcił rolników. Ostatnie jego dziełko nosi tytuł: „О Сыродѣліи и сыроварныхъ ассоціаціяхъ въ Швейцаріи. С. Петербургъ 1869“ (O fabrykacji serów i serowych asociacjach w Szwajcarii. Petersburg

1869), a obok tego założył szkołę (*) dla mężczyzn i kobiet w celu przysposabiania czeladzi do wyrobu serów, oraz główny skład do sprzedaży hurtowej serów stowarzyszeń w Petersburgu (na rogu ulic Litejnej i Italjańskiej, w domu pod N. 54, dla częściowej sprzedaży, sklep na rogu ulic Morskiej i Pocztowej Nr. 53).

P. Wereszczagin przekonał rachunkiem, że Rosja nieporównanie taniej dostarczać może serów dla Europy niżeli Ameryka. Prace i starania tego pracownika tak dalece uznane zostały, że Wolne Ekonomiczne Towarzystwo w Petersburgu, którego on jest członkiem, wyznaczyło mu po 1500 rs. rocznie na kosztą podróży, a Minister Dóbr Państwa wyjednał Najwyższe zezwolenie na wprowadzenie do budżetu na rok 1871 sumy rs. 25.000, w celu

(*) Szkoła ta zaprowadzoną została przy włościańskiej asociacji do wyrobu serów, obok stacji Kuzmińskiej na Mikołajewskiej żelaznej drodze.

założenia dwóch szkół i przysposobienia 30 majstrów i tyleż kobiet do mlecznego gospodarstwa, oraz na utrzymanie 5 specjalistów, którzyby na żądanie stron interesowanych, to jest osób lub stowarzyszeń, mogli się udawać na miejsce dla informacji i kierowania zakładem, lub przygotowanie planów dla mlęczarni i sérowni.

Według sprawozdania ogłoszonego w dzienniku Wolnego Ekonomicznego Towarzystwa w Petersburgu. (Tom 2-gi 1870 r. za kwiecień), oraz ogłoszenia o ostatniem oświadczeniu tegoż Towarzystwa w d. 11 listop. r. b. (*Birż. Wied.* N. 392), stowarzyszenia sérowne założone już zostały i funkcjonują w guberniach Twerskiej, Nowogrodzkiej, Jarosławskiej, Kostromskiej, Wołogodzkiej i Wiatskiej. Od r. 1865 samo Towarzystwo Ekonomiczne wydało na ten przedmiot 9000 rs., a Rady powiatowe chętnie otwierają kredyty dla zawiązujących się arteli do wyrobu sérów, a mianowicie: Rada gubernji Twerskiej do wysokości rs. 7500, Nowogrodzkiej rs. 6000, Jarosławskiej rs. 24.000; powiatowe: Lubimskie 4000, Rybińskie 5000, Poszechońskie 1500, Mołozskie 1000 i t. d. Dla założenia podobnych serowareń w gubernji Archangielskiej w żyznych miejscowościach rzek Dżwiny północnej, Mezeni, Pienegi i Pieczory, p. Wereszczagin został również wezwany.

Centralny skład hurtowej sprzedaży sérów w St.-Petersburgu dla stowarzyszeń sérownych, otworzony roku 1868, sprzedał w tymże roku sérów za rs. 5000, w roku zaś 1869 na rs. 20.000, obecnie przedstawia już cyfrę rocznego obrotu 311.868 rs. Skład ten i pomocnicze sklepy sprzedają obok sérów masło i twaróg.

Według przyjętej zasady, fabryki sérów większe zakładają się w miejscowościach, w których w nieodległej przestrzeni utrzymuje się do 400 krów dojnych. Zwykle jeden z zamożniejszych właścicieli staje na czele asocjacji, lub też sami włościanie za własnym porozumieniem się zakładają wspólne sérownie. W tak odległej gubernji jak Archangielska, jedna krowa z udoju mléka na séry, daje rocznego dochodu po rs. 25 rocznie, po potrąceniu wszelkich kosztów wyrabiania sérów.

Przedmiot ten połączony z chowem krów w tutejszym kraju jest tak ważnym, że godzi się pomyśleć o zakładaniu podobnych wspólnych serowień, za pośrednictwem stowarzyszeń, ku czemu tak są już utworzone drogi w Cesarstwie—idzie tylko o inicjatywę.

J. Statkowski.

WYTWARZANIE CUKRU W NIEMCZECH.

W ciągu roku fabrycznego 1869/70 w Związku celnym niemieckim, w 296 fabrykach, wyprodukowano cukru 51.691.737 cent. w obec 49.953.656 cent. w 295 fabrykach w r. 1869. Z tego przypada na:

	1870		1869	
	fabryk	wytworu cent.	fabryk	wytworu cent.
Prusy	220	37.767.886	218	35.455.437
Anhalt	35	6.149.768	35	6.902.930
Altstad i Olisleben . .	2	331.108	2	327.211
Schwarzburg i Rudolstadt	1	101.290	1	118.420
Luksemburg	2	80.364	—	—
Bawaryę	4	387.085	4	379.750
Wirtemberg	5	1.471.815	6	1.137.975
Badeńskie	1	867.048	1	908.735
Turyngję	2	164.858	2	196.608

Brunświk	24	4.371.215	25	446.334
Saksonja	1	63.280	—	—
pod Prusami zamieszczono				
Saksonję	141	25.338.820	141	25.582.900

PORÓWNANIE DOCHODU DRÓG ŻELAZNYCH

za m. listopad 1870 r.

A. Na drodze żelaznej *Warszawsko-Wiedeńskiej* wpłynęło w z. m. r. b. Z przewozu osób rs. 68.525,89¹/₂, z przewozu towarów rs. 156.568,62, z różnych źródeł rs. 10.965,73, razem rs. 236.060,24¹/₂. Zatem w r. 1870 *więcej* o rs. 27.296,10¹/₂ jak w r. 1869 w téj saméj epoce.

B. Na drodze żel. *Warszawsko-Bydgoskiej* dochód wynosił za listop. r. b. Z przewozu osób rs. 15.936,15, z przewozu towarów rs. 47.570,79¹/₂, z róż. źródeł rs. 3.833,34, razem rs. 67.340,28¹/₂ Czyli w r. 1870 *więcej* o rs. 9.082,55¹/₂ jak w roku ubiegłym.

Wiadomości bieżące.

— Piszą z *Gdańska* pod datą 24 b. m., iż handel miejscowy przy zupełnym braku zachęty z zagranicy, szedł bardzo ospale; ceny się nie trzymały. Średnie i ostatnie gatunki w porównaniu z cenami zeszlotygodniowemi zniżyły się w cenie. Płacono za pszenicę do 76, za żyto do 50³/₄, za jęczmień do 45³/₃, za groch do 47, za owies do 41, za wykę do 42 tal. za tonnę. Sprzedano w ciągu tygodnia pszenicy 1260, żyta 635 tonn.

— W bilansie *Banku Handlowego* warszawskiego za m. listopad r. b. znajdujemy następujące główne pozycje: A. 1) gotów. w kasiers. 294.342,43¹/₂; 2) zalicz., wynag. nażądanie rs. 102.750; 3) skupione weksle rs. 588.581,77¹/₂; 4) pożyczki i kredyty na pap. pub. rs. 557.394,65; 5) pap. pub. własne rs. 246.387; 6) u korespondentów rs. 131.419,02¹/₂. B. 1) kapitał zakł. (wn) 50%) rs. 500.000; 2) wkłady na rachunki przekazowe rs. 1.312.313,47¹/₂; 3) kapitały na lokacji rs. 104.251; 4) korespondenci rs. 56.278,58¹/₄.

— Lekcja wstępna M. Chevalier'a p. n. „Wpływ swobód ekonomicznych na postęp społeczeństwa,” przełożona z francuzkiego przez p. St. Czarnowskiego i wydana w broszurce jego nakładem, doczekała się drugiego wydania. Zaznaczamy fakt ten, jako rzadkie u nas zjawisko. Dzieła ekonomiczne małym się cieszą dotąd jeszcze powodzeniem w naszym kraju,—a nie mówim y tutaj o takich *zabytkach archeologicznych*, jak świeżo przełożony „Wykład ekonomji politycznej” Storcha, które oprócz nielicznych bibliofilów i specjalistów uczonych, żadnego budzić nie mogą interesu, lecz o książkach wyborowej treści, pełnych żywności.

— *Miasto Lublin*, według Kalendarza Lubelskiego na rok 1871, liczy 35 ulic i 1 przedmieście, domów 894. Zamieszkuje w mieście tém doktorów i lekarzy 17, weterynarzy 2, dentysta 1, felczerów 13, akuszerów 15; aptek jest 6, składów materiałów aptecznych 2; inżynierów 4, geometrów 4, kantor sług 1, księgarń 2, drukarni i litografij 3, redakcyj pism 2 (Wiadomości Gubernjalne i Kurjer Lubelski), nauczycieli muzyki 8, organmistrzów i fortepianistów 4, nauczycieli tańców 2, artysta malarz portretów i rzeźbiarz 1, artysta malarz 1, zakładów fotograficznych 2, fabryk machin rolniczych 3, fabryk tytoniu i tabaki 3,

fabryk świeć, mydła i krochmalu 3, fabryk powozów i bryczek 4, fabryka makaranów 1, młynów parowych 2, tartaków 2, hoteli i zajazdów 15; restauracji 6, traktjerni i garkuchni 9, rzeźników 19, stolarzy 16, szewców 34; browarów piwnych 4, sytnia miodu 1 i t. d.

— *Wywóz zboża i innych płodów z Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego.* Handlarze zboża robią wielkie zakupy i gromadzą nabyte zboże w Odessie, Taganrogu i innych portach południowych, w nadziei, że po zawarciu pokoju między Prusami i Francją, wywóz wzrośnie znakomicie. Pomimo, że spodziewany w przyszłości eksport na wielką skalę jeszcze się nie rozpoczął, już cyfry wywozowe z pierwszych ośmiu miesięcy b. r. przewyższyły przeszłoroczną cyfrę o 113%. Mianowicie od 1 stycznia do 1 września 1869 roku wywieziono z portów Cesarstwa korcy 11.655.753, w roku zaś 1870 w tymże samym okresie korcy 24.757.920. Z całej ilości eksportowanego zboża na Odesę przypada 21 1/2%, na Petersburg 10 1/2, na Rygę 6 1/2; reszta rozpada się na inne porty i komory lądowe. W stosunku do roku zeszłego Petersburg wywiózł 2 1/3 zboża więcej jak w r. z. Odessa o 4 razy, Ryga zaś o 13 razy więcej. Ogromne stosunkowe powiększenie się wywozu z Rygi przypisać należy głównie blokadzie portów pruskich, a oraz nowym kolejom, które połączyły to miasto z wnętrzem kraju i miejscami wielkiej produkcji. Wywóz lnu zajmującego drugie miejsce (po zbożu) w handlu eksportowym rosyjskim wzrósł w r. b. o 123%. Największe partje wychodzą przez Petersburg, Wierzbolów i Rygę. Przędzy konopnej wywieziono więcej, jak w pierwszych ośmiu miesiącach r. z. o 90%, drzewa o 34%. Wywóz łoju w r. b. był dwa i pół razy mniejszy. Wywóz skór dwa razy mniejszy. W przywozie pierwsze miejsce zajmują szyny kolejowe, których w r. b. przywieziono 83% więcej, jak w r. upłynionym.

(Prz. Ekon.)

— *Rozporządzenie angielskie pod względem traktowania bydła,* wchodzące w życie z d. 1 grudnia b. r., jest tak odpowiednie celowi, iż zasługuje na upowszechnienie we wszystkich krajach. Według tego rozporządzenia, wagony przeznaczone do przewozu bydła winne być zaopatrzone w resory, podłoga ich ma być wybita łatami, ażeby nogi bydłęcia znajdowały dostateczną podporę. Zwierząt wolno tyle tylko do jednego wozu pakować, iżby mogły kłaść srę na ziemi i wypoczywać. W porze zimowej, mianowicie zaś od dnia 14 listopada aż do 14 kwietnia nie wolno w otwartych wagonach przewozić owiec, strzyżonych później jak przed dwoma miesiącami. Wagony, jako też stajnie na slatkach parowych przeznaczone dla bydła, powinny być za każdym transportem nie tylko wymiatane i myte, ale nadto bielone wapnem świeżo gaszonym. Do wapna w chwili rozpoczynania bielienia należy dodawać przepisaną ilość kwasu karbolowego (fenilowego) lub chlorku wapnia: w ten sposób należy także postępować ze wszystkimi przedmiotami, z którymi styka się bydło. Na wszystkich stacjach, gdzie bydło ładują albo gdzie wypoczywa, ma się znajdować obficie woda czysta i zdrowa oraz dostateczna ilość paszy na sprzedaż. Cenę paszy od czasu do czasu stanowią mają urzędnicy Rady tajnej.

(Prze. Ek.)

OGŁOSZENIA.

Otwartą jest prenumerata na rok 1871 na dziennik ekonomiczno-polityczny „ДѢЯТЕЛЬНОСТЬ“ wychodzący w Petersburgu codziennie, bez cenzury od lat czterech. Oplata wynosi z przesyłką pocztową, rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4,50, miesięcznie rs. 0,75. Prenumerować można, nadsyłając pieniądze do kantoru Redakcji pod adresem: *Большой Садовой ул. № 39 въ Ст.-Петербурѣ.*

Otwartą została prenumerata na rok 1871 na dziennik polityczno-literacki p. n. „Вечерняя Газета“ wychodzący w Petersburgu codziennie, nie wyjmując dni poświęconych. Oplata wynosi z przesyłką pocztową, rocznie rs. 8, półrocznie rs. 4,50, kwartalnie rs. 2,25, miesięcznie rs. 0,85. Prenumerować można nadsyłając pieniądze do Kantoru Redakcji: *въ Ст.-Петербурѣ, на углу Гороховой и малой Морской въ д. Татищевой.*

KURSA GIEŁDY.

dnia 28 grudnia 1870 roku.

		RÓWNIĄ (pari)	Żądano	Placono	Stosunek do równi na 100
1. Papiery publiczne.					
<i>a) Rządowe.</i>					
R u b l e					
Polskie.	(Oblig. Skarbowe (r. 100. 150. 500).	4	100	.	.
	Obligacje cząstk. (zl. 500) z kup.	4	75	.	.
	Cert. ban. na obl. cz. A (z. 300) z k.	5	45	.	.
	„ „ „ „ B (z. 200)	0	30	.	.
	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	5	30	.	.
Ruskie.	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	73,04	72,70
	kupon	30	.
Ruskie.	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.
	Pożyczka premjowa z r. 1864 r.	5	100	146	.
	„ „ z r. 1866 r.	5	100	143	.
	Metaliki (300) } lutowe	4	100	102	101,67
	„ „ } sierpniowe	4	100	100,75	.
(Bilety Banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	.	.	
<i>b) Towarzystw i Spółek.</i>					
Polskie.	Listy zast. m. Warszawy	5	.	83,50	83
	kupon	1,20 ¹⁸ / ₁₈
	„ „ (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	91,94	91,44
	„ „ ser. 2	4	100	89,28	88,94
	kupon	05 ⁵ / ₁₀
	Listy zastawne nowe z r. 1869	5	100	87,50	87,17
	kupon	06 ¹⁷ / ₁₈
	Oblig. Tow. Kred. Ziemińskiego	5,47 ¹⁸	100	99,75	99,33
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	74	73
	„ „ „ W-B. (100. 150)	4	100	69	.
Ruskie.	„ „ „ Teresp. (100)	5	100	.	.
	Obligacje „ „	5	100	.	.
	Akcje „ „ Łódzk. (100)	5	100	.	.
	„ Banku Handl. w Warszawie	125	.	.
	„ Warsz. Tow. Ubez. od ognia	125	.	.
2. Wexle.					
Berlin (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	117,67 1/2	117,37 1/2	126,40
Gdańsk (100) „	.	92,857	.	.	.
Hamburg . . . (M.B. 300) „	.	140,855	.	.	.
Londyn (Ł. 1) 3 „	.	6,304	7,97	7,95	126,11
Paryż (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	.	.
Wiedeń (Gul. 150) „	.	92,857	95,40	.	102,84
Petersburg . . (Rub. 100) 3 „	.	100	98,25	98	98
3. Monety.					
Półimperjal	5,15	.	.	.
Napoleondor	5	.	.	.
Dukat holenderski	3	.	.	.
Rubel srebrny	1	.	.	.
Talar pruski	0,92.857	.	.	.
Gulden austriacki (papierowy)	0,61.905	.	.	.
Warsz. Londyn Paryż Wied. Berlin Peter. Amst. Hamb					
STOPA (bankowa: 6% 2 1/2 6 6 5 8 5 1/2 5					
SKUPU: (giełdowa: — 2 1/2 4 1/2 5 4 1/2 7 5 4					

Ceny targów warszawskich,

od dnia 22—28 grudnia r. b.

Pszenica do 240 funt. od rs. 5,40 — 7,00, wyborowa rs. 7,50 do —. *Żyta* do 230 funt. rs. 4,05—4,45. *Jęczmień* 4-rz. rs. 3,15 do 3,60. *Owies* rs. 2,10 do 2,40. *Gryka* rs. 3,30 do 3,45. *Rzepak* letni od rs. 9,00 do —; zimowy rs. — do —. *Groch* pol. rs. 3,60 do 6,85, cukrowy rs. — do —. *Kasza* jagl. rs. 8,10, do 9,00; jęczm. rs. — do — gryczana rs. — do —. *Mąka* psz. (000) pud rs. 2,40—2,50; (00) rs. 2,25—2,30; N. I pud. rs. 1,80—1,90; N. II rs. 1,35—1,40; *żytnia* N. I i II pud. rs. 1,05—1,20 *Kartofle* rs. 1,80—2,00. *Siano* pud rs. 0,30; do 0,40. *Słoma* pud rs. 0,20—0,25. *Okowita* gar. p. 78° rs. 1,33 do 1,33 1/2. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: *Pszenicy*: kor. 1.150. *Żyta*: 2.100. *Jęczmienia*: 420. *Owsa* 2.200.